

Az szkeptikusok számos alkalommal azzal érveltek az UFO-k létezése ellen, hogy ez az egész csak egy 20. századi mítosz. A mozikat és az újságokat ellepték a repülő csészealjak képei, és elterjedtek az egész világon. Mindezt egy olyan korszakban, amikor az emberiség elérte azt a technológia tudást, hogy a Földön kívül is kutasson az űrszondáival. A probléma ezzel az állítással az, hogy számos régi jelet és történetet találunk arra vonatkozólag, hogy már a múltban is látogattak meg bennünket földönkívüliek, továbbá, hogy ott is láttak idegeneket, ahová a populáris kultúra keze nem ért el: az indiánoknál.

Megérkeznak a csillagemberek

Az amerikai bennszülöttek és indiánok évszázadok óta számolnak

Csillagokból érkező ősök, legendás történetek az égi szellemekről és modern kori találkozások. Az indiánok is számos olyan eseményről tesznek említést, amelyek azt bizonyítják, hogy a repülő csészealjak mítosza nem modern kreálmány.

be égből érkezett lényekről, akiket sok helyen csillagembereknek hívnak, de még fénylő gömböket is láttak aláereszkedni a földre. Nem csak az elbeszélések maradtak a modern emberre, amelyeket a szájhagyomány őrzött meg, hanem az ezeket a történeteket megjelenítő petroglifák, azaz barlangrajzok is. Ezeknek a lények külseje teljesen eltér az emberekéétől, továbbá a totemábrázolásoktól és a törzsi maszkoktól is. Éppen ezért maradnak kérdésesek azok a rajzok, amelyeken a tömzsi, egyberuhában látható alakok fején még búra is van, ami egyértelműen nem lehet emberi, lévén, hogy ilyen ruhákat soha nem hordtak az indiánok. A különböző törzsek azt állítják, hogy több világ létezett az idők kezdete óta, és ezeket korszakok választották el egymástól. Az indiánok tanítóknak vélték

azokat a lényeket, akik ezekben az időszakokban szálltak alá az égből és felvették a kapcsolatot a helyiekkel. A hopik, a lakoták és a krík úgy vélik, hogy a földönkívüliek távoli rokonaink. A lakota tereméstörténet egy ilyen csillagemberhez és a világhírű, Ördögtorony nevű képző-

A hopi indiánok úgy vélik, hogy a földönkívüliek távoli rokonaink

Indiánok és ufonauták

Az őslakosok beszámolóí

ményhez köthető. A legenda egy várandós nővel kezdődik, aki a csillagokból érkezett, és leesett a Földre. A nő meghalt, ám a hasában hordozott baba életben maradt, és néhány gyermek, aki a környéken játszott, megtalálta és hazavitte a falujukba. A törzs megvitatta, hogy felnevelik a babát, és Wicahpi Hihpayának nevezték el. Ami furcsa volt, hogy négyszer gyorsabban öregedett, mint az emberek, és pár évvel később már elmondhatta, hogy vissza akar térni apjához és a csillagnépéhez. Viszont megígérte, hogy nem felejt el az embereket és vigyázni fog rájuk. Sok idő múlva egy csapat gyermek játszott elszakadva a szüleitől, amikor is medvék vették körbe őket, hogy felfalják őket. A lányok egy hangot hallottak, ami azt mondta nekik, hogy álljanak

a földhalomra, ami nem messze volt tőlük. A gyerekek hallgattak a hangra, ráálltak a halomra, és az elkezdett emelkedni, az oldalát pedig a medvék közben végigkarmolták. Ezért néz ki úgy az Ördögtorony, ahogyan: az eredeti neve a Medvék Páholya. A hegyből kidőlő kőoszlopok meg-

című filmjéhez az Ördögtornyot, ahol a gigantikus méretű UFO megjelenik az embereknek.

UFO-k a rezervátumok területén

Az évszázadok során az indiánok folyamatosan tapasztalták a viszatérő csillagemberek hajóit az égbolton. A mai rezervátumok területén szintén megjelennek ezek a szerkezetek, és nagyon sok őslakos látta őket. A Crow Creek-i sziú rezervátum Dél-Dakota környékén található, és számos UFO-észlelés helyszíne is egyben. Ruth Hopkins dakota sziú író és a Sisseton Wahpeton sziú törzs bejegyzett tagja. Emellett biológus, törzsi ügyvéd, volt bíró és *Az utolsó valódi indiánok* című honlap társalapítója. Ruth a dél-dakotai Lake Traverse rezervátumban él, és ő maga is látott UFO-kat. Még a 2010-es évek elején tucatnyi megfigyelés történt, és a nő meglepődött, hogy ezek szinte

Steven Spielberg talán nem véletlenül választotta a *Harmadik típusú találkozások* című filmjéhez az Ördögtornyot, ahol a gigantikus méretű UFO megjelenik az embereknek

ölték a medvéket, és így a gyerekek megmenekültek. A hang természetesen Wicahpié volt, aki madarakkal szállította vissza szüleikhez őket. Steven Spielberg talán nem véletlenül választotta a *Harmadik típusú találkozások*

semmilyen médiafigyelmet nem kaptak. Az elképesztő fényességű és manőverező gömböket férjével együtt látta. Bár Ruth szkeptikus volt azt illetően, hogy ezek földönkívüli eredetű tárgyak lettek volna, de biztos volt abban, hogy nem természeti jelenséget láttak, és

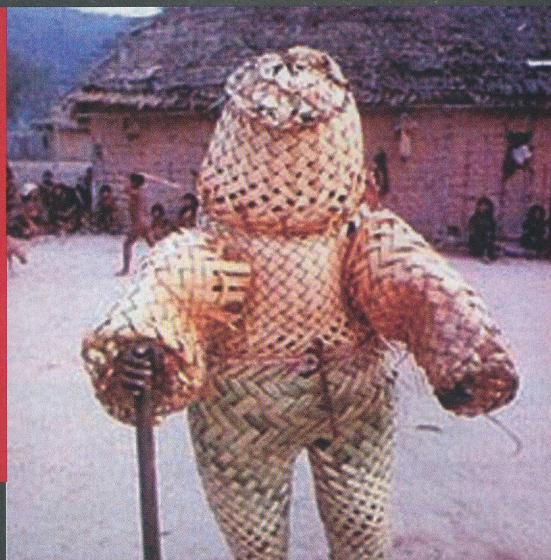
hogya a repülőgépek nem mozoghatnak így. Ezt követően oknyomozást végzett, és megtudta, hogy szinte minden rezervátumban találhatunk ilyen történeteket és szemtanúkat. A Lake Traverse Rezervátum szemtanúja azt mondta, hogy egyik napon erős fényt vettek észre az égen, ami 20 percig egy helyben állt, majd valamiféle párat hagyott maga után. Ezt követően a törzsi kollégium fölött egy háromszög alakú tárgy jelent meg, ami követte az előző nyomát. A Standing Rock szíu rezervátum indiánjai egy olyan UFO-t láttak, ami erős fényű volt, majd 90 fokos szögben elkanyarodott, és pár másodpercre dermedtem megállt az égbolton. Az indiánoknak van egy tantétele, a mitakuya oyasin: ez azt jelenti, hogy mindannyian rokonok vagyunk és egységet alkotunk. Úgy tűnik, hogy ez egy univerzális tan, amelybe a földönkívüliek is beletartoznak. Az indiánok azt is elmondják, hogy több világ létezik fizikai és nem fizikai lényekkel. A szellemvilág létezése az indiánok számára evidens, ahol nem csak az elhunytak lelkei vannak, hanem tanítóktól is kérhetünk tanácsokat – ide tartoznak az idegenek is.

Kontaktszemélyek

Az őslakosok nem csak arról számoltak be, hogy UFO-kat láttak az égbolton, de vannak olyanok is, akik közelebbi kapcsolatba léptek velük. Ha ez megtörténhetett a múltban, miért ne játszódhatna le a jelenben is? Frank Buckshot Standing Horse 1891. május 8-án született az Erie tó partján, Bono községben, Ohio-ban. Apja Flying Arrow (Repülő Nyíl) és anyja Wild Rose (Vad Rózsa) volt. Családjában az volt a szokás, hogy a gyermek a környező tereptárgyakról kapta a nevét. Ebben az esetben édesanyja észrevett egy töltényt (Buckshot) és az öreg lovukat, Franket, amint éppen lassan felállt (Standing Horse). Frank felmenői már gyermekkorában meséltek neki a „repülő kenuról”, de 1959. július 12-én az élete örökre megváltozott, amikor egy repülő csészealjjal és annak

Bep Kororoti

A braziliai kayapo indián törzs is beszámolt egy régi űrhajós találkozásról, amikor is egy földönkívüli – akit Bep Kororotinak neveztek el – leszállt a hajójával, és az emberek között járt. Ennek az idegennek a ruháját másolta le a törzs szalmából, majd az ünnepek idején magukra öltik. A ruha tetőtől talpig befedi az embert és olyan, mint egy szkafander. A lény a kezében egy furcsa botot tartott, amit mennydörgő fegyvernek neveztek az indiánok, akiket egyébként soha nem bántott, inkább segítette őket.

utasaival találkozott. Éppen egy táborban volt, és könyvet olvasott a szobájában, amikor a lámpái sisteregni kezdtek, és három, teljesen idegen külsejű humanoid lény jelent meg az ud-

csodálatos volt. A csészealjjal a Hold felé, ezután a Marsra, a Vénuszra, a Clarionra és az Oreanra mentünk. Amikor én azt

Madra Oleeka nagyon szép nő volt, aki ekkor 417 évesnek mondta magát, de csak 29-nek tűnt

varon, akik elmondták, hogy egy másik bolygóról érkeztek. Nem messze landoltak az űrhajójukkal, ahová Franket is felinvitálták, és elvitték egy körre. Az indián így számolt be a történetekről: „A VEA-O-MUS nevű repülő csészealj kapitánya Madra Oleeka volt: egy nagyon szép nő, aki ekkor 417 évesnek mondta magát, de csak 29-nek tűnt. Hat láb magas és sötét bőrű volt, gyönyörű kék szemekkel, fekete hajú, teste formás és a hangja

mondom, hogy „Orean” az nem az Orion csillagkép, hanem egy bolygó neve, ami messze a galaxisunkon kívül van.” Frank az Oreanon nagyszerű épületeket és templomokat látott, valamint érdekes járműveket. Az egyik leginkább egy autóhoz hasonlított, kerekek nélkül, ami a talaj felett lebegett és elektromagnetikus meghajtással működött. A vezetőjével – aki egy vörös hajú férfi volt – még szóba is elegyedett, majd beszállt az autóba, hogy visszavigye a

VEA-O-MUS-hoz. Szinte egy pillanat alatt odahajtottak, pedig kétfélföldnyire voltak az űrhajótól. Hazafelé jövet megpillanthatta a Marsot, ahol állítása szerint sziklaszerű, de mesterséges építmények voltak. A földönkívüliek felhívták a figyelmet az atombombák veszélyeire, amit Frank így fejez ki: „A bombák a menyeket és az eget rázzák. Hagyjuk abba a velük való kísérletezést.” Űrbéli kiruccanása többnapos volt: „Amikor visszatérem az Oreanról, és landoltam a táborban, odamentem a postaládához, hogy kitáljam mennyi ideig voltam távol, mert elvesztettem az időérzékeimet. A postaládámban lévő újságok és napilapok alapján négy napig voltam távol.” A kontaktusok tovább folytatódtak, és a földönkívüliek háromszög alakú hajójával is felkeresték. Ez igen figyelemre méltó, mert ebből a korszakból még nem nagyon hallhatunk ilyen űrhajótípusok észleléséről. Frank csak „nyílhegynek” hívta a hajót, amely óriási volt, és a Jupiterre vitték vele. A férfi az élményei hatására 1959-ben megrendezte az I. Indián Űrhajós Találkozót, ahová számos neves kutatót és UFO-kontaktot hívott meg, hogy előadásokat tartsanak. Végül 1977-ben, 85 évesen hunyt el a kaliforniai Riverside megyében és az Elsinore-völgy temetőjében található a sírja. Mint láthattuk, az UFO-k és az indiánok évszázadok óta kapcsolatban vannak egymással.

MISKOLCILÁSZLÓ